

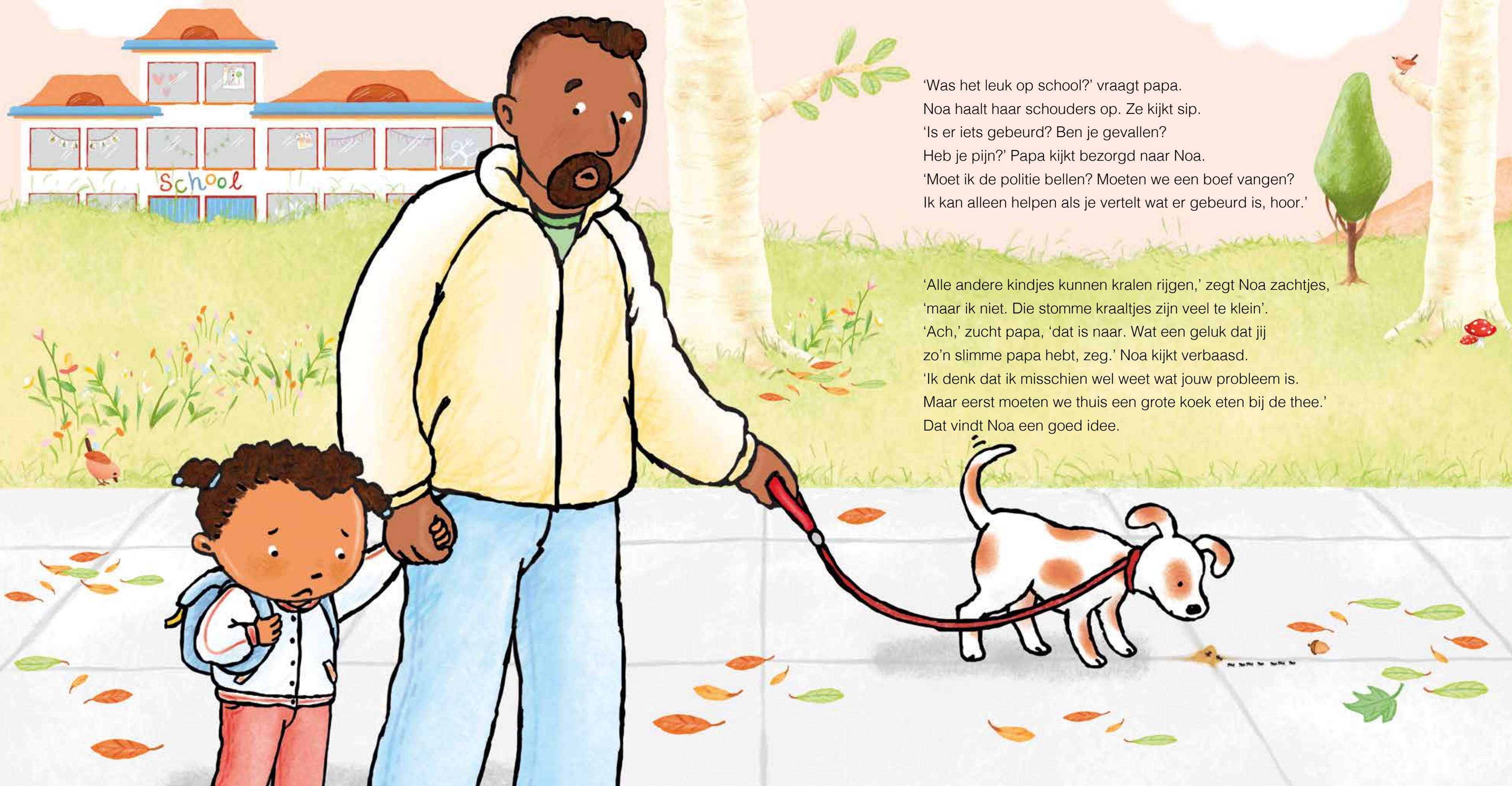

Luuk, Tom en Noa mogen kralen rijgen.
 In hun bakjes liggen mooie kraaltjes. Ze glimmen en glanzen.
 Van de juf krijgen ze een speciale draad, die dun en sterk is.
 Hij past precies door de gaatjes van de kralen.

'Kijk,' zegt Luuk. Hij houdt zijn ketting omhoog. 'Zo lang is mijn ketting al!'
 Toms ketting is helemaal af. Hij doet hem om zijn nek.
 'Wil jij geen ketting maken?' vraagt Luuk aan Noa.
 Noa speelt een beetje met haar lege draad. Er zit nog geen enkel kraaltje aan.
 Ze duwt het bakje kralen hard weg. 'Kralen zijn stom!' roept ze boos.

'Was het leuk op school?' vraagt papa.
Noa haalt haar schouders op. Ze kijkt sip.
'Is er iets gebeurd? Ben je gevallen?
Heb je pijn?' Papa kijkt bezorgd naar Noa.
'Moet ik de politie bellen? Moeten we een boef vangen?
Ik kan alleen helpen als je vertelt wat er gebeurd is, hoor.'

'Alle andere kindjes kunnen kralen rijgen,' zegt Noa zachtjes,
'maar ik niet. Die stomme kraaltjes zijn veel te klein'.
'Ach,' zucht papa, 'dat is naar. Wat een geluk dat jij
zo'n slimme papa hebt, zeg.' Noa kijkt verbaasd.
'Ik denk dat ik misschien wel weet wat jouw probleem is.
Maar eerst moeten we thuis een grote koek eten bij de thee.'
Dat vindt Noa een goed idee.